

[Stauning.]

gaard fremsatte. Hvor interessant det end kunde være, skal jeg afholde mig derfra. Det, der har Interesse i Sagen, er, hvem der er for, og hvem der er imod den. Det er saa let overskueligt det hele.

Vi har nu faaet at vide, at den ærede Ordfører for Venstre ikke mener, at der er nogen Anledning til at komme bort fra denne Skat. Og han siger det flot, saadan som en Venstremand kan sige det: De, der ikke har Raad til at gaa paa Restauration, kan lade være! Hvor de Folk saa skal gaa hen, som er henvist til at arbejde milevidt fra deres Hjem, Rejsende, Chauffører, Flyttefolk og andre, hvor de skal faa deres Kaffe, eller hvilke andre Nærings- eller Nydelsesmidler de maa købe, interesserer ikke det ærede Medlem. Selv de, der gaar hen i Folkekøkkenet og køber de billigst mulige Varer for den Pris, Kommunen fremstiller Varen til, skal udrede deres 10 pCt. Det gælder de arbejdsløse, og det gælder mange andre, men det interesserer ikke det ærede Medlem, han er Venstremand, han siger: De, der ikke har Raad, kan lade være. Det vil altsaa for manges Vedkommende sige, at de skal lade være at leve, og det er naturligvis ogsaa en behagelig Maade at blive af med Arbejdsløsheden paa.

Det ærede Medlem Hr. Korsgaard bekendte for sit Vedkommende, at han foretrak en Nedsættelse af de direkte Skatter frem for at faa denne Skat bort og erklærede dermed sin fortsatte Interesse for Skattens Bevarelse. Det andet er nemlig kun fromme Ønsker; det ved det ærede Medlem, der kommer ingen Nedsættelse af de direkte Skatter, selv om Restaurationsskatten opretholdes, i alt Fald ikke i dette Ministeriums Tid.

Naar det ærede Medlem Hr. Korsgaard mener at kunne slutte med at erklære, at i denne Sag var der ingen Realitet, og det havde vi Forslagsstillere heller ikke ventet, saa tager det ærede Medlem fejl. Der er den Realitet, at der sikkert er et Flertal her i Tinget, som er rede til at forkaste denne Lov. Det ærede Medlem har jo nylig hørt en af sine Meningsfæller, som ikke ganske var enig med det ærede Medlem som Ordfører, og det er jo ikke saa længe siden, at et andet Medlem af samme

Gruppe — det var det ærede Medlem Hr. Ulrich — under en Finanslovforhandling tog stærkt til Orde mod denne Lov. Og i Landstinget er der i hvert Fald to konservative Medlemmer, der offentligt har taget Afstand fra Loven, nemlig de ærede Landstingsmedlemmer, de Herrer Schovelin og Bunch. Altsaa er denne Sag slet ikke saa ganske uden Realitet. Jeg er enig med den Konservative, der for nogen Tid siden overfor et Blad sagde, at han troede sikkert, der var adskillige, der vilde stemme for dette Lovforslags Gennemførelse, og det venter jeg altsaa fremdeles.

Hvorvidt de ærede Medlemmer Hr. H. F. Ulrichsen og Hr. Korsgaard har Ret i, at jeg ikke burde have forelagt dette Forslag, skal jeg heller ikke fordybe mig i. Hvis de dermed sigter til, at jeg som Medlem af en Regering ikke gennemførte en Afvikling af Loven, saa har jeg allerede tidligere oplyst, at det var netop en af denne Regerings Fortjenester, at den forberedte dette, og der er faa, der har haft mere med Forhandlinger om denne Sag at gøre, end just jeg har haft, baade i min Ministertid og senere. Det er derfor i og for sig ikke urimeligt, at min Gruppe har ment, at jeg burde forelægge dette Lovforslag paa Gruppens Vegne. Men det, der er det afgørende, synes jeg er, om der staaar nogen bag dette Lovforslag, og jeg har altsaa den Fordel at have en Gruppe paa 53 Medlemmer bag mig med Hensyn til dette Lovforslag. Hvad har det ærede Medlem Hr. Korsgaard og det ærede Medlem Hr. H. F. Ulrichsen?

Holstein: Maa det blot være mig tilladt til det ærede Medlem Hr. Stauning at rette det Spørgsmaal, som jeg ikke syntes blev klart besvaret i hans Indlæg, hvorledes han tænker sig, at denne Skat skal kompenseres. Han fremsatte nogle smukke Talemaader om, at naar man havde sparet 25 Mill. Kr. paa Tjenestemandslønningerne og taget 25 Mill. Kr. fra Understøttelserne til de fattige, og naar man ikke havde gennemført særlige Skattelove til Dækning af Landmandsbank-Laanet, saa maatte det jo være en smal Sag at finde Udveje til at kompensere denne Skat. Maa jeg ikke spørge det ærede Medlem, hvorledes han tænker sig